

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VI. [i.e. VII.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLOT. GEF.
bendum. CACO. Et quid amplius ad
ferre potes?

CAPVT VI.

**Martinus
Lutherus
hæreticus
fuit,
Lutherus
semetip-
sum pro-
prio ore
cõdemna-
uit hære-
ticum,**

Ad Tit 3

ORTHO. Audisti (si meministi)
Martinum Lutherum fuisse de
magisterio Ioannis Hus gloriatum,
quodq; decies plus illo hæreticus fue-
rit atq; sit, quippe qui multo plura &
grauiora quàm ille scripserit, & docue-
rit. Ecce hic audis Lutherum semetip-
sum tanquam hæreticum condemnan-
tem. Eapropter cõstat eum hæreticum esse,
ore proprio condemnatum. Et ecce quis
est, q de hoc ambigere possit, modò ver-
ba Apostoli ad Titum expendat, quib.
asserit. hæreticum hominem post vnã & secun-
dam correptionem nõ resipiscentem, sub-
uersum esse, & proprio iudicio condem-
natum? Quæ verba si quis Luthero appli-
care voluerit, nõne eum aptissimè hæreti-
cum declarabit? Ille etem nõ tm̃ semel aut
bis correptus, sed frequenter: nõ à qui-
busuis, sed à summis principibus, à Chri-
stiani orbis monarchis, pontificibus vi-
delicet maximis, & Cæsare clementissi-
mo Carolo V. ab alijs quoq; principib.

&

DE RETI. FIDE ORT. 12

& regibus, à doctissimis quibusq; viris, Episcopis & Theologis sollicitatus, ut ad saniorē mentē rediret, sed frustra. Nā ad vnionem Ecclesiæ & concordia, ad fidei rectæ integritatē redire cōtemptit, & semper seipso deterior, durior, intractabilior & pestilētior effectus, prioribus malis atq; erroribus, posteriora longè deteriora adiecit. Et nō solū illos omnes (quos meritō tanq̄ iudices à Deo constitutos venerari & reuereri debuerat) superbissimè præ se contempnit, veū etiā summis iniurijs, contumelijs, mendacijs, calūnijs, diuersisq; alijs ludibrijs affecit, atque famam eorum (quantū in ipso fuit) p̄scidit, ut eos vulgo odiosos redderet. Cū itaq; spontaneus recesserit à communi patrum sensu, quo cum eius doctrina ex dyametro pugnat, non immeritō doctrinam illius tāquam hæreticā & peregrinam fugimus & detestamur. Qui enim pertinacia perire maluit, & sua ab Ecclesia discedere insania, qui eam perfidiam, per quam ante se multos sciebat perijsse, sectari potius elegit, quā vnanimi pa-

IOANN. SLOT. GEF.

trum consensui adhærere, qui religio-
sum atq; catholicum existimauit apud
se, quod sanctorum patrum iudicio, in
Vvicleui perfidia, in Ioannis Hus de-
mentia, & in Hieronymi Pragensis in-
fania, constat esse damnatum, rectè à Ca-
tholicis & Orthodoxis viris pro hereti-
co habetur. Et idcirco secundum D.
Paulum à semetipso damnatus dicitur,
quòd suo nimirum arbitrio de Eccle-
sia recesserit. Nemini profectò dubium
esse potest, quin Ecclesia fuerit prius-
quam Lutherus natus esset, atque ita
credidisse, quemadmodum modò cre-
dit. Verùm cum ipse alia quædam noua
dogmata, contra fidem Ecclesiæ intro-
duxerit, quis planè non perspicit, eum
ab Ecclesia in dogmatibus dissensisse,
& ab eadem exemisse seipsum? Ipse (in-
quit Ambrosius) se damnat hæreticus,
cum de Ecclesia ipse se proijcit. Ipse e-
nim ostendit quid mereatur à cunctis,
qui suo iudicio separatur à cunctis. Ip-
se, inquam, se damnat hæreticus, quia
cum omnes criminosi, Episcopi senten-
tia proijciantur de consortio Christia-

in ser. 50

no

no, hæreticus cuncta præueniens, sententia suæ voluntatis abijcitur. Tali ergo hæreticus, quali & Iudas pœna damnatur, vt idem sui, & reus sit sceleris, & iudex sit vltionis. Tali, inquam, hæreticus, quali & Iudas pœna damnatur, nec immeritò, quia Dominum quem ille vendidit iste blasphematur, quem ille per sequutoribus tradidit, quotidie iste persequitur. Hactenus ille. Martinus ergo primùm à semetipso damnatus est, deinde quoque ab Academijs Christiani orbis insignioribus, à Pontifice Maximo, & à Clementissimo Cæsare nostro Carolo V. nec nõ etiam ab alijs Catholicis regibus Gallia, Polonia &c. & aliarum ditionum Principibus multis, neque dubium quin ipse (licet vita functus) vnà cum asseclis suis adhuc viventibus ab Oecumeni Consilio sit dandus, atque tanquam Hæreticus anathematizandus, vnà cum dogmatibus suis & discipulorum suorum, vt nemo posthac possit esse à contagione pestifera excusatus, si post tot tantorumque virorum iudicia, maluerit in errore persistere,

Hæreticus
& Iudas
pari pœna
damnatur

IO ANN. SLOT. GEF.

fistere, quàm veritatem limpidissimam
intueri atque amplecti. S. Augustinus
libro 18. de Ciuitate Dei cap. 15. Qui
(inquit) in Ecclesia Christi morbidum
aliquid prauumq; sapiunt, si correpti,
vt sanum rectumq; sapiant, resistunt
contumaciter, suaq; pestifera & morti-
fera dogmata, emendare nolunt, sed de-
fensare persistunt, hæretici fiunt, & fo-
ras exeuntes, habentur in exercentibus
inimicis. Porrò quum talis fuerit Lu-
therus (quemadmodum ostensum est)
quis eum ab hæresi poterit vindicare?

CAPVT VIII.

CA CO. Satis multis adstruxisti
Martinum Lutherum tanquã hæ-
reticum condemnatum, & adhuc à ge-
nerali Concilio condemnandum, vt ne-
mo sit qui de falsitate doctrinæ illius
meritò addubitare debeat. Verùm hos
omnes, quos condemnatores illius esse
affirmans, ipse (dum adhuc viueret)
& verbis & scriptis hæreticos vocitare
solebat, asserens apud eos non esse Ec-
clesiam, sed synagogam Sathanæ, a-
pud se autem suosque, veram esse Ec-
clesi-